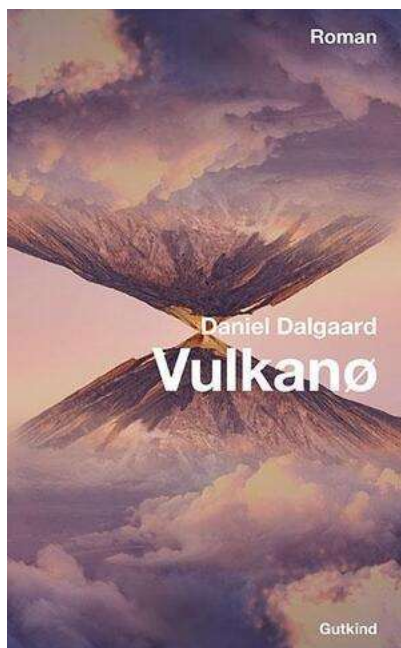

Roman

BOG

VULKANØ (/BOEGER/VULKANOE- ROMAN)

Af Daniel Dalgaard (/forfattere/daniel-dalgaard) (2024)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?))

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A137590816&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/vulkanoe-roman) for at anmelde

Vulkanø er en følsom, underholdende og skarp energiudladning om at være søn og at blive far.

TAGS: DANIEL DALGAARD (F. 1987) (/TAXONOMY/TERM/31396)

INDIVIDUALISME (/TAXONOMY/TERM/31397)

ANMELDELSE

(/users/mai-skydt-villadsen)

Af Mai Villadsen Ruby (/users/mai-skydt-villadsen)

Skribent

***Vulkanø* er en følsom, underholdende og skarp energiudladning om at være søn og at blive far.**

'Vulkanø' er en knugende og kras indre og ydre rejse gennem generationer af stærke viljer, ind i stejle luner over svimlende afstande, ind i svidende opgør mellem en far og en søn – og med tiden forsigtige forsoninger. En roman om at stille rigtigt ind på sig selv, finde mindenuancerne, belyse og bearbejde, give tid og om at give vreden en birolle.

Men 'Vulkanø' er også et underholdende familieportræt af en ung, ferierende familie i en søvn-stækket tid og et skrap snapshot af turismemaskinen. Med på rejsen er mor "Stine", far, der fortæller som et "jeg", en søn på fem og en datter på halvandet kaldet "Søpølsen". I rejsetasken ligger tøjkaninen Ninus side om side med minderne, vreden og bekymringen. Undervejs kaster fortælleren en lasso tilbage i tiden og viser ublufærdigt og blottet for selvretfærdighed, hvad han fanger.

Der er skruet helt op for selvrefleksionen, og romanen vokser sig hurtigt stærk og uundværlig. Daniel Dalgaard bygger elegant handlingen op af flere tidsspor, der kaster lys over bogens titel og omslaget – en ulmende dobbeltspejling, men måske også en form for timeglas?

Begyndelsen: København, januar 2022. To søvnhungrende forældre og to højlydte børn netop hjemvendt fra en længere ferie på Tenerife. Miseren: Sønnens uundværlige tøjkanin er glemt i lufthavnen! Der klippes til december 2022 på Hotel Fantasia. Her er øjensynligt endeløse buffetborde, enerverende

underlægningsmusik (gamle hits i nye, uklædelige klæder) og børnedisko hver aften. Næste stop er en Airbnb-lejlighed på en bjergside med samt massevis af ubehageligt nærgående katte. Der er overskudsbrankende restaurantjagter, børnenes behov under solen, anarkistiske parkeringsvagter, køreture med forkert destination, der er drømme om stille aftener med Stine og vin. Nu begynder barndomsminderne at banke på, og de smyger sig elegant om rejsetidssporet.

Hovedstolen synes at give generøst til Daniel Dalgaards etiske vovestykke. Her er minderne om en barndom midt på Fyn, hvor litteraturen og fantasien smagte af meningen med det hele, og behovet for at være alene på den uopdagede måde formede sig. Her er minder om en brugsuddeler-far, der var i sit es, når han var på arbejde, hvilket han ofte var. Når far fandt hjem, var han på mange måder utilgængelig og utilregnelig og dén, man skulle føje. Det førte til talrige sammenstød med en vred, hård og ensom ældste søn: *"Jeg var nærig med mig selv over for dem, optaget af at være selvstændig og ikke skulle stå til regnskab for nogen i min familie".*

Tonen er uformel og umiddelbar. Her er en nøgen og klar røst, der vil mig noget. Her er en dirrende, smuk, sårbar rejse ind i konflikten og kontrasten, her er opgøret med frygten for at gentage et far-søn-forhold. Her er ingen selvforherligelse, men et "nej" til mere af den stilhed, der tændte op under barndommens og ungdommens vrede og et "ja" til nærvær og tid med børnene.

BOGDETALJER

